

Geçmişe Mektup

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

Geçmişe Mektup

1. Baskı: Şubat 2021

ISBN: 978-975-11-5556-6

Genel Yayın No: 7486

Yardımcı Kaynak Dizi Yayın No: 1535

Yayın Yönetmeni: Mehmet Nezir GÜL

Editör: Dr. Murat AĞAR • Ahmet KAYA

Danışman: Prof. Dr. Cem Ali GİZİR

Yazar: N. Burcu TAKIL

Tashih: Erdoğan MURATOĞLU

Yayına Hazırlayan: Murat TANRIKOLOĞLU • Serap ERDEGER • İsmail YILDIRIM

Yalçın ÇINAR

Resimleyen: Fatma Betül YILDIZ

Grafik-Dizgi-Tasarım: AFS MEDYA GRUBU • 21. Cad. 1424. Sk. No:8/2 Ostim O.S.B.

Yenimahalle / ANKARA • Tel: +90 312 472 96 66

info@afsmedya.com • www.afsmedya.com

Baskı: AFS MEDYA GRUBU • 21. Cad. 1424. Sk. No:8/2 Ostim O.S.B.

Yenimahalle / ANKARA • Tel: +90 312 472 96 66

*Bu yayın Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile hazırlanmıştır.
Yayında beyan edilen görüşler kişilerin kendi sorumluluğundadır ve hiçbir şekilde
Millî Eğitim Bakanlığı ve UNICEF'in görüş ve politikalarını yansıtmamaktadır.*

Sevgili günlük,
Bugün annemle babam ayrılalı tam bir yıl oldu.
Kendime söz vermiřtim. Bir yıl sonra bu konuyla
ilgili hissettiklerimi uzun uzun yazacaktım.
İşte sözümü tutuyorum.

Hatırlıyorum...
Muhteşem bir nisan sabahıydı.
Bahar gelince çok mutlu olurum biliyorsun.
Evimizin kapısında açan hanımellerinin kokusuna bayılırım.
Okuldan eve geldiğimi, yuvama girdiğimi hissettiren ilk şey
hanımelinin kokusuydu.

O nisan sabahı annemle babam bana boşanacaklarını,
artık aynı evde üçümüzün yaşayamayacağını söylediklerinde
resmen dünya başıma yıkılmıştı. Göğsüm sıkıştı.
Gözlerimden hiç durmadan yaşlar akıyordu.
Üzgündüm ama daha çok kızgındım sanki.
Aslında tam olarak neye kızgın olduğumu da bilmiyordum.
Zaten annemle babam tartışıp dururlardı. Evimizde kahkahalar
dolaşmazdı son zamanlarda ama iyiydik işte...

O gün annemle babam  zg n görünüyorlardı.
Babam ayrı eve çıkacağını söylediğinde ona sımsıkı
sarılmak istedim; yapamadım. Kırındım   nk .
Beni  zd klerini anlamalarını istedim belki de.
Çok sonra anladım annemin de babamın da
her koşulda beni çok sevdiklerini...

Babam valizleri alıp gittiđinde
hanımeli kokusunu da artık sevmez olmuştum.
Eve her girdiğimde annemle babamın bo andığını
hatırlıyordum.

Arkadaşlarımla daha çok vakit geçiriyor, annem ve babamla nerdeyse hiç konuşmuyordum. Sonra arkadaşım Zeynep'in de annesiyle babasının boşandığını öğrendim. Zeynep çok mutlu, neşeli bir kızdı. Her daim etrafına neşe saçardı. Ona "Annenle baban ayrıken nasıl mutlu olabiliyorsun?" diye sorduğumda bana gülmüştü. "Onların ayrılması demek, sen de annenle babandan ayrıldın demek değil ki." demişti. Günlerce bu cümleyi düşündüm.

Aslında anne ve babamla konuşmak istiyor ama konuşursam sürekli ağlamaktan tek bir kelime bile edememekten korkuyordum. İçime kapanmışım belki de. Az yiyor, az konuşuyor, ortalıkta az görünüyordum. Kimsenin beni anlamayacağını düşünüyordum içten içe.

Annemle haftanın beş günü birlikteydik. Cuma akşamı babam beni almaya tam da kapının oradaki hanımelinin önüne geliyordu. Hanımeli de çiçeklerini soldurmuştu artık. Belki hanımelinin de annesiyle babası boşanmıştır, diye düşünüyordum içimden.

Hafta sonu babamla geziyor, kitap okuyor,
bisiklete biniyorduk... Çok eğleniyordum aslında.
Ama babama belli etmek de istemiyordum
eğlendiğimi. Bizi niye bırakıp gitmişti sanki....
Bir an dayanamayıp sordum:

-Baba annemle niye boşandınız?
Beni niye bıraktın?

İşte o zaman babam donup kaldı.
Ağlamamak için kendini çok zor tutuyordu.

-Yavrum, canım yavrum. Ne demek seni bırakmak?
Asla bırakmadım seni... Dünyamsın benim. Ne zaman ihtiyacın
olursa bil ki yanındayım yavrum. Hayatta her şey istediğimiz
gibi olmayabiliyor. Ama bil ki annen ve ben seni çok seviyoruz.

Babam bunları söylerken bana sımsıkı sarıldı.
Ona bu soruyu sorduğum için önce kendimi kötü
hissetmiştim. Ama babamla içimden geçenleri paylaşmak
yaşadıklarımı anlamamı sağlamıştı.

Babama bakıp
"Seni seviyorum babacığım." dedim.
Sevdiklerimize "Seni seviyorum." demenin bu kadar
iyi hissettireceğini tahmin etmezdim.

Babam pazar günleri beni eve bıraktıkça evde beni bekleyen annemin, mutluluğum için ne kadar çabaladığını fark etmeye başladım. Büyüdükçe daha iyi anlıyordum belki her şeyi.

Arkadaşım Zeynep'le konuştukça da annesiyle babası ayrılan ilk çocuğun ben olmadığını ve bunun dünyanın sonu olmadığını iyice anladım.

Annemle evimizde çok mutluydum. Keyifli vakit geçirebiliyor, eskisine göre daha çok sohbet ediyorduk. Annemle babam birlikteyken yani henüz boşanmamışlarken onlarla bu kadar çok vakit geçiremiyordum.

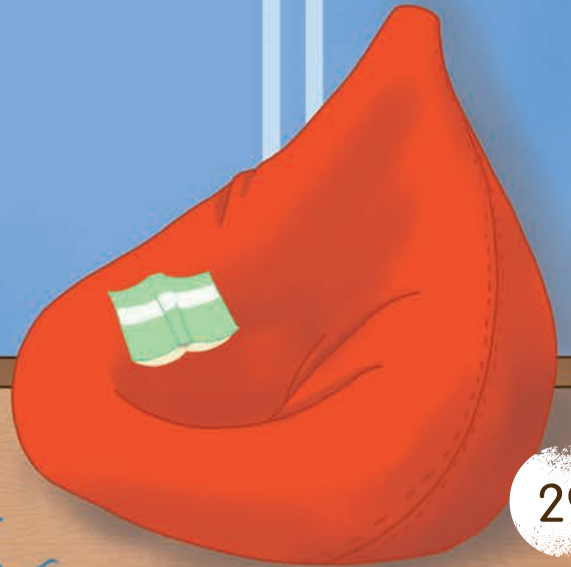
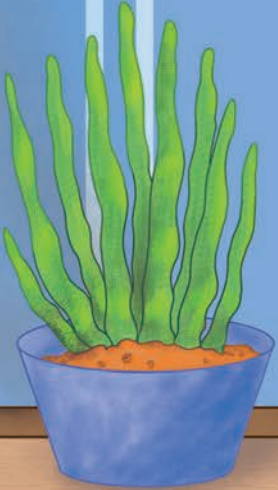
Annem de eskisine göre daha mutluydu.
Hatta geçen hafta bana kek yapmayı bile öğretti.
Un pořeti elimden kaçınca kek de biraz sert oldu ama önemli
değildi. Önemli olan, her yerimiz un da olsa annemle keyifli
kahkahalar atmaya devam edebilmekti.
(Kek sert olunca süte batırıp yedik. İnsan mutlu olunca
taş gibi keki bile keyifle yiyebilirmiş, bunu da öğrendim.)

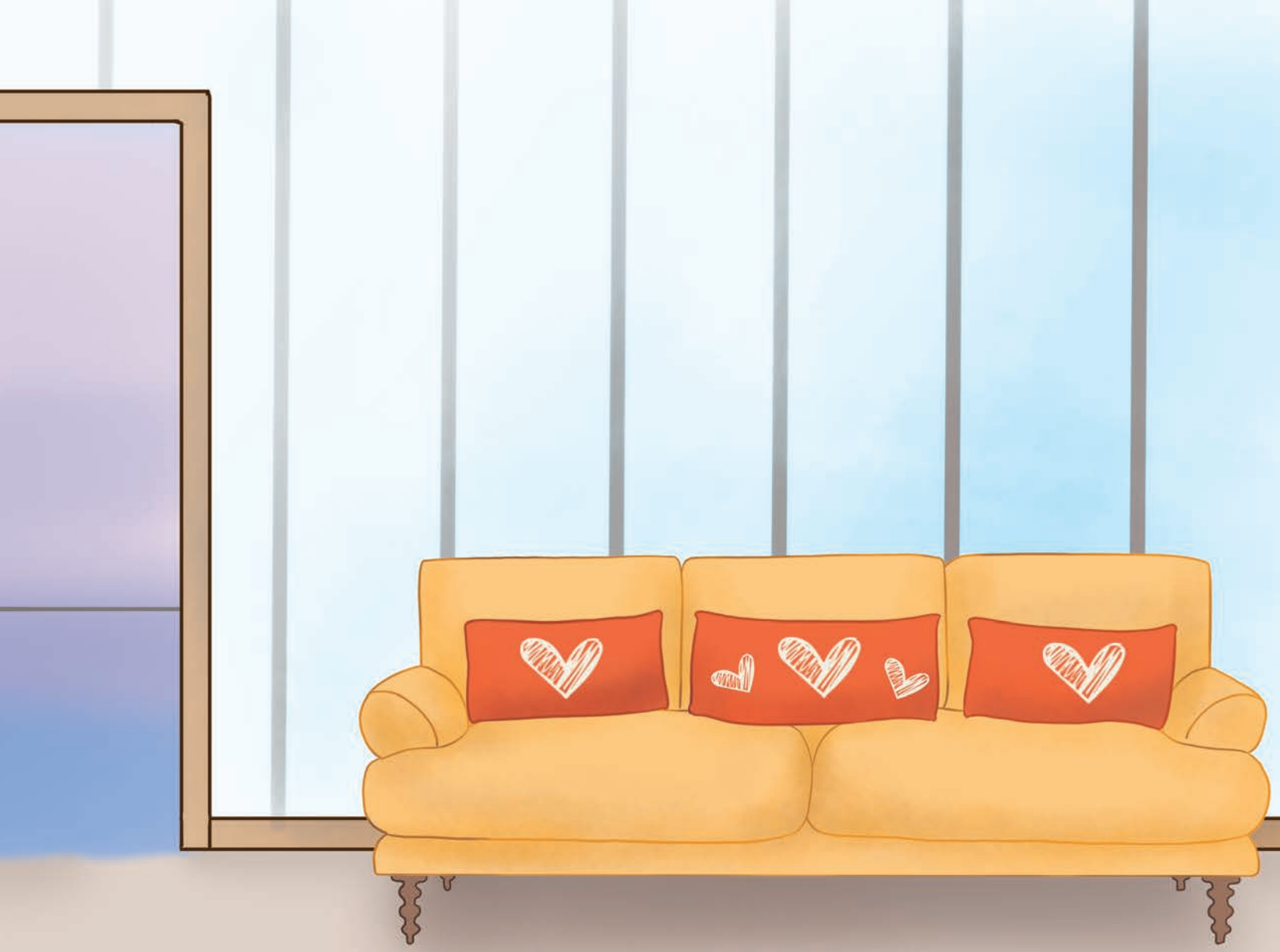
Zaman geçtikçe annem ve babam aynı anda yanımda
olmasalar da onların sevgisinin beni güvende
hissettirdiđini anlamaya başladım.
Sevmek, seilmek, güven duymak için aynı anda aynı
yerde olmamıza gerek yokmuř...
Mesafeler güzel duygular hissetmemize engel deđilmiř.

Aradan sadece bir yıl geçti.
Bir yıl önceki ben şimdi karşımda olsa ona "üzölme" diyemezdim
belki; ama "her şeyin daha iyi olacağını" kesinlikle söylerdim.
Annem ve babam iyi ki hayatımdalar. İkisini de çok seviyorum.
Bu cuma babam beni almaya geldiğinde kapının oradaki
hanımelinin yine mis gibi koktuğunu fark ettim.
Bahar gelmişti işte yine. Bahar hep gelir zaten...

İşte böyle sevgili günlük.
Şimdilik bu kadar yazabiliyorum.
Az sonra babam beni almaya gelecek.
Birlikte sinemaya gideceğiz...
Babama bir de sürprizim var.
Hanımeliinden minik bir dal koparıp kuruttum
ve kitap ayracı yaptım. Babama hediye
etmek için sabırsızlanıyorum...

Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile Zorlayıcı Yaşam Olaylarında Psikoeğitim Projesi (ZOYOP) kapsamında hazırlanmıştır.

**Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığınca ücretsiz olarak verilmiştir.
Para ile satılmaz.**